

Audycja Nr. 230 Temat: „Wielkie wydarzenie zapisane w historii świata” 26 Grudzień 2020

(Wszystkie cytaty w tej audycji podajemy z PBT)

Serdecznie witamy naszych miłych słuchaczy w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”. Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek przedstawią wam okolicznościową audycję o ogromnym wydarzeniu, które miało miejsce w Betlejem Judzkim już ponad dwa tysiące lat temu. Proroctwo Micheasza 5:1 mówi: „*A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności*”. – To wydarzenie było dotychczas najważniejszym w historii świata, jakiego kiedykolwiek doświadczyła ludzkość, gdyż narodził się oczekiwany od wieków Zbawiciel, o którym przepowiadali wszyscy prorocy Pańscy. Przeczytajmy również inne zapisy z proroctw Pisma Świętego. - Pr. Izajasz 9: 5, zapisał: „*Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju*”. Ten sam prorok w 11:1-2, cytuje: „*I wyrosnie różdżka z pnia Isajego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej*”.

Przechodząc do Nowego Testamentu, Ew. Mateusz w 1:18-25, tak opisuje to wielkie wydarzenie: „*Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierwim nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi syna, któremu nadasz imię **Jezus**, On, bowiem zbawi swój lud od jego grzechów. A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez proroka: Oto dziewica pocznie i porodzi syna, któremu nadadzą imię **Emmanuel**, to znaczy: Bóg z nami. Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją małżonkę do siebie, lecz nie zbliżał się do niej, aż porodziła syna, któremu nadał imię **Jezus**”.* W Ew. Łukasza 2: 6-7, czytamy: „*Nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinięła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie*”.

Łukasz opisuje dalej, że wydarzeniu temu Stworzyciel i Władca wszechświata nadał piękną oprawę, gdyż posłał swego anioła do niedalekiej okolicy, w której przebywała gromada pasterzy czuwających nocą nad stadem swoim. Właśnie wtedy anioł Pański zjawił się u nich a chwała Boża oświeciła ich tak, iż pasterze przelękli się, a anioł powiedział im: „*Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: **Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania***”. Ew. Łukasza 2:10-14. – Możemy sobie wyobrazić tą scenę, kiedy wczesnym jesiennym porankiem, najprawdopodobniej, kiedy dopiero widniało, pasterze budząc się ze snu, zobaczyli przed

sobą posłańca Bożego i silne światło z wysokości, które cudownie oświetliło całą tę okolicę tak, że pasterze oniemieli. Wtedy anioł natychmiast ich uspokoił, mówiąc: **Nie bójcie się!** - I przestraszeni pasterze usłyszeli z ust anioła, że właśnie dziś narodził się długo oczekiwany Zbawiciel.

Gdy aniołowie odeszli, pasterze zdecydowali udać się do miasta Dawida Betlejem, gdzie znaleźli Marię Józefa i niemowlę leżące w żłobie. Ewangelista Łukasz zanotował również w swoim opisie o tym wydarzeniu, że pasterze rozgłosili wszystko to między ludźmi, a wszyscy, którzy to słyszeli dziwili się temu. – Maria, matka Jezusa natomiast zachowywała wszystkie te informacje w sercu swoim, a pasterze wysławiali i wielbili Boga za wszystko to, co widzieli i co było im powiedziane. - Ósmego dnia po narodzeniu dzieciątka obrzezano Go według Prawa Mojżeszowego, które dał Bóg Izraelitom. - Nadano mu imię Jezus, według słów anioła Gabriela, posłanego przez Boga, aby oznajmić Marii o narodzeniu swego pierworodnego syna, zanim się w żywocie płód począł. Wtedy anioł powiedział Marii, że znalazła łaskę u Boga, i porodzi syna, któremu nada imię **Jezus**, a On będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego i da Mu Pan Bóg tron jego praojca Dawida. - A gdy minęły dni oczyszczenia według Zakonu, przynieśli dzieciątka do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Gdyż tak jest napisane w Prawie Zakonu:; Że każdy pierworodny syn, będzie poświęcony Panu Bogu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa gołąbki. Ew. Łuk. 2:24.

W tym czasie w Jerozolimie żył człowiek o imieniu **Symeon**, był on pobożnym i sprawiedliwym oczekującym pociechy Izraela, a Duch Święty, który był nad nim objawił mu, że nie ujrzy śmierci, zanim nie zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia Ducha Świętego Symeon przyszedł do świątyni, gdy rodzice wnosili dzieciątka Jezus, by wypełnić przepisy Prawa, co do Niego. Wtedy Symeon wziął dzieciątka w swoje objęcia, błogosławił Boga i powiedział: „*Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela*”. Ew. Łuk. 2:29-32. Rodzice Jezusa dziwili się temu, co o nim mówiono a Symeon błogosławił ich i mówił do Marii: „*Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą*”. - Była tam również **prorokini Anna**, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostawała wdową. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedszy w tej właśnie chwili, słaWiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy”. Łuk. 2:36-38.

Kiedy rodzice Jezusa wykonali wszystkie obrzędy według Prawa Pańskiego, powrócili do Nazaretu gdzie mieszkali, a Jezus rósł i napełniał się mądrością, a łaska Boża spoczywała na nim. Rodzice jego w czasie święta Paschy chodzili każdego roku do Jerozolimy, a gdy Jezus miał dwanaście lat, a oni już wracali do domu po skończonych uroczystościach i uszli już na odległość dnia drogi, okazało się, że w tłumie wracających ludzi nie znaleziono Jezusa. Wobec czego zasmuceni rodzice udali się powrotną drogą do Jerozolimy i tam dopiero po trzech dniach znaleźli Go siedzącego między nauczycielami Prawa Zakonu, słuchającego i zadającego im pytania. Wszyscy, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i

odpowiedziami. Na ten widok, rodzice zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do niego: Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie. A On im odpowiedział: Czemuście mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do Ojca mego? - Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócili do Nazaretu a On był im poddany. Matka Jego zachowywała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus tymczasem czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Zwróćmy uwagę, że od chwili tamtego wydarzenia dwunastoletniego Jezusa w dyskusjach z nauczycielami Zakonu, Pismo Święte milczy w sprawie Syna Bożego, aż do czasu Jego pełnoletności, które w ówczesnym czasie rozpoczynało się w Izraelu w trzydziestych latach życia mężczyzny. W Ew. Łukasza 3: 23, czytamy: *“A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu”*. – I właśnie, kiedy Pan Jezus stał się pełnoletnim, wszedł na drogę przygotowania do swej dalszej działalności. Syn Zachariasza i Elżbiety, Jan Chrzciciel, głoszący na puszczy chrzest pokuty i wzywający ludność izraelską do nawrócenia się do Boga, był kuzynem Jezusa. – Pan Bóg już wcześniej ogłaszał przez proroka, że *„Głos się rozlega: Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną gładką. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją wszelkie ciało zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały”*. Pr. Izajasza 40:3-5. Jan Chrzciciel mówił do tłumów, które czuły się winowajcami i przyjmowały chrzest od niego w Jordanie.

A on mówił do nich: „Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydadźcie więc owoce godne nawrócenia; i nie próbujcie sobie mówić: Abrahamowi mamy za ojca, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone”. Ew. Łuk. 3:7-9. - Lud oczekiwał potwierdzenia od Jana, gdyż wszyscy mniemali, że on jest Mesjaszem, ale Jan przemówił do nich: *„Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcic was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym. Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę”*. Ew. Łuk. 3:16-18.

„Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej jak gołębica, a z nieba odezwał się głos: Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”. Ew. Łuk. 3:21,22. Życie Pana Jezusa od Jego urodzenia w Betlejem aż do ukrzyżowania było pod ścisłą opieką Władcy wszechświata, Który zgodnie ze swoim „Planem Zbawienia”, dopuścił, aby Jego Umilowany Syn oddał swoje ludzkie życie, jako OKUP za pierwszego grzesznika Adama, a w nim za całe jego potomstwo. Tak też się stało; chociaż nikt z ludzi, ani ze stworzeń duchowych nie mógł zrozumieć tej Bożej tajemnicy. Przelana krew Jezusa, uratowała ludzkość od wiecznej śmierci i zagwarantowała wszystkim ludziom rasy Adamowej ZMARTWYCHWSTANIE do życia wiecznego na warunkach posłuszeństwa

Prawu Bożemu. – Serdecznie zapraszamy wszystkich do słuchania naszej następnej audycji w czwartą sobotę Stycznia 2021. Dobranoc!